

عنوان مقاله:

کارکرد وندها در ترجمه ای آهنگین از دو جزء قرآن مجید

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان فارسی (شفای دل سابق), دوره 2, شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

سیدحامد موسوی جروکانی - عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور مرکز آران و بیدگل

خلاصه مقاله:

یکی از مباحثی که در دستوره‌های تاریخی زیر عنوان واژه سازی مطرح می شود، مساله پیشوندها و پسوندها است. این نامگذاری به اعتبار جایگاه آنان در کلمه است. عده ای از دستورنویسان، مقوله میانوند را نیز به این دو اضافه کرده اند. در تقسیم بندی دیگر، عده ای از دستور نویسندگان، مقوله وندها را به وندهای اشتقاقی و تصریفی طبقه بندی می کنند. پژوهش حاضر، گزارش و تحلیلی است از کاررفت وندها در یکی از ترجمه های قرآن که از قرن سوم هجری به جای مانده است. وندها در این ترجمه کهن، گاهی کارکرد دستوری داشته، نقش هایی مثل صفت و قید را می سازند. گاهی نیز حوزه معنایی فعل را تغییر می دهند. مترجم با استفاده از وندها، توانسته در به کارگیری فعل ها قدرت بیشتری داشته باشد. البته وندها در بعضی مواقع هیچ تغییر دستوری و معنایی ایجاد نمی کنند. لازم به ذکر است در این زمینه و با این رویکرد، پژوهشی با عنوان قرآن قدس و کارکرد وندها اثر مریم شعبانزاده و محمود براتی، انجام شده است، اما در خصوص اثر مورد نظر، پژوهش مستقلی صورت نگرفته است. روش تحقیق نیز کتابخانه ای و تحلیل بر اساس بسامد بوده است.

کلمات کلیدی:

دستورتاریخی، وندها، نقش دستوری، کارکرد معنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/884391>

